

KERTTU WANTEEN RAHASTO

Viulistin tuki säveltaiteilijoille ja musiikinopiskelijoille

Rahasto perustuu viulutaiteilija Kerttu Wanteen (26.7.1905–16.4.1963) testamenttilahjoitukseen ja tukee suomalaisia säveltaiteilijoita ja musiikinopiskelijoita.

Kerttu Wanne syntyi Turussa kauppiaspari Karl Konstantin Wanteen ja Irene Sofia Löflundin perheeseen. Hän aloitti viulunsoiton viisi-kuusivuotiaana ja keskittyi siihen perusteellisesti. Kerttu Wanne sai opettajikseen taitavia viulisteja, ja hän esiintyi jo kouluikäisenä. Musiikista tuli hänelle, omin sanoin ilmaistuna, ”työ, jatkuva kamppailu”. Hän harrasti lisäksi partiota.

Käytyään viisi luokkaa yhteiskoulua Kerttu Wanne opiskeli Helsingin musiikkiopistossa 1921–1923. Hän esiintyi säännöllisesti tasavallan presidentille ja piti ensikonserttinsa Turussa.

Wanne teki opintomatkat Berliiniin ja Pariisiin, ja näiden välillä hän toimi Turun kaupunginorkesterin konserttimestarina. Vuodesta 1928 alkaen hän konsertoi laajasti niin kotimaassa kuin ulkomaillakin 15 eri maassa. Euroopan ohella hän esiintyi myös Yhdysvalloissa, jonne hän teki neljä konserttimatkaa. Näillä matkoilla hän levytti neljä äänilevyä 1939–1949.

Kerttu Wanteen soittotapaa on luonnehdittu synnynnäisen viulutaiteilijan tulkinnaksi: se oli teknisesti taidokasta ja samalla sytyttävää ja tyyliinsä tuntevaa. Hän sävelsi ja sovitti itsekin. Wanne saavutti kiistattoman aseman suomalaisten säveltaiteilijoiden joukossa, mutta koki kuitenkin, että häntä arvostettiin ulkomailla enemmän kuin kotimaassa. Tämä katkeroituminen näkyi hänen kirjallisessa tuotannossaan. Hän puhui usein naistaiteilijoiden vaikeuksista, joten hän halusi tukea soittotaidetta tästäkin syystä.

Musiikin ohella Wanne harrasti kirjallisuutta ja julkaisi aforismi- ja runokokoelmia 1940-luvulta alkaen. Hänen aforismikokoelmiaan olivat Ilman naamia, Riitaa sovussa ja Pienellä rakkaudella on suuri ääni. Aforismeissa toistuu

Kuva: SKR.

kirpeä arvostelu varsinkin arvostelijoita kohtaan. Hän julkaisi myös runokokoelman Liekki ja varjo sekä esseitä sisältävän kirjan Taiteilija noidankehässä. Tunnustukseksi ansioistaan Wanne sai Pro Finlandia -mitalin 1946.

Kerttu Wanteen kerrotaan olleen nuorena seurallinen ja huumorintajuinen, mutta myös hieman valikoiva ystävien suhteen. Vakituisen säestäjänsä ja läheisen ystävänsä, pianisti Astrid Joutsenon (1899–1962) kuoltua hän muuttui sulkeutuneeksi ja yksinäiseksi. Wanne ja Joutseno olivat tehneet keskinäisen testamenttinsa 1939, jolloin he olivat päättäneet omaisuutensa lahjoittamisesta Suomen Kulttuurirahastolle molempien nimeä kantavan rahaston perustamiseksi soittotaiteilijoiden tukemiseen. Astrid Joutsenon rahasto kuuluu Varsinais-Suomen rahastoon, ja se tukee hyvin eteneviä musiikinopiskelijoita.

Osuuskunta Sigillum/Heli Teittinen

SUOMEN KULTTUURIRAHASTON tehtävä on suomalaiskansallisen henkisen ja taloudellisen viljelyn vaaliminen ja kehittäminen. Kulttuurirahasto muodostuu Säätiöstä (perustettu 1939) ja Kannatusyhdistyksestä (perustettu 1937). Säätiön sisällä toimii keskusrahasto ja 17 maakuntarahastoa. Kulttuurirahasto jakaa apurahoja ja palkintoja tieteen ja taiteen tekijöille sekä kulttuurielämän eri aloille toimiville henkilöille ja yhteisöille. Apurahojen ohella Kulttuurirahastolla on myös omaa kulttuuritoimintaa. Lisätietoa www.skr.fi.